

foreslaar — og hvis Rækkevidde man naturligvis ikke har været klar over —, ikke blot gaar ud paa en Forbedring af Landpostbudenes Kaar, der skulde medføre en Udgift for Statskassen af over 2 Mill. Kr. om Aaret, men det gaar i Virkeligheden ogsaa ud paa at nedsætte Arbejdstiden for samtlige statsansatte her i Landet til mellem 6 og 7 Timer om Dagen. De foreslaa nemlig, at alle, der have 6 Timers Omdelingstid og derover i Landpostvæsenets Tjeneste, skulde have Statsansættelse med fuld Løn lige med nu statsansatte Bude, og selvfølgelig vil Staten — Rigsdagen, Lovgivningsmagten, Regeringen — ikke kunne gennemføre et saadant Krav, uden at et tilsvarende Krav vil blive rejst fra alle andre statsansattes Side. Den Konsekvens, som ligger deri, har jeg unægtelig ikke udregnet, men at det vilde blive adskillige Millioner Kroner om Aaret, ere ærede Medlemmer sikkert ganske enige med mig i. Men paa den Maade støtter man ikke Arbejdet paa at faa gennemført noget, der virkelig kan gavne.

Saa sagde det ærede Medlem, at i mange Tilfælde vilde Landpostbudene faa mindre, naar dette Forslag var ført ud i Livet, end de nu have. Det er nu ikke rigtigt. Der er vistnok i Øjeblikket henimod 3,600 Landpostbude, og det vilde kun blive i ganske faa, vistnok kun 11 Tilfælde, at Lønnen nu naar op over Forslagets Lønsatser paa Grund af ganske urimelig lang Omdelingstid. Den af det ærede Medlem omtalte Bestemmelse, at det Tilfælde ikke skal kunne indtræffe, at nogen faar mindre, staar i alle vore Lønningslove; det er ganske naturligt, at Administrationen altid foreslaar en saadan Bestemmelse, thi hvis der i et eller andet ekstraordinært Tilfælde skal være sket noget, som har bevirket en særlig Opgang i Indtægter, vil man da ved en saadan Bestemmelse sikre sig imod, at vedkommende faar mindre i Fremtiden. Nu har man desuden indført dette, at naar et Landpostbud har en Route, og han ved en senere Omlægning faar en mindre Route, lader man ham dog beholde den større Indtægt, naar han har været et vist længere Antal Aar i Postvæsenets Tjeneste. Ogsaa for ikke at risikere, at dette skulde forandres i noget Tilfælde gennem dette Lovforslag, her er Tale om,

har man medtaget denne Bestemmelse her. I de ganske enkelte Tilfælde, jeg før omtalte, er man oppe paa en daglig Omdelingstid af indtil 12½ Time, og det er jo dog neppe det ærede Medlems Mening, at man skulde holde paa en Arbejdstid af denne Længde; ellers høre vi jo hyppigt, at det ærede Medlem eller i alt Fald hans Partifæller tale for en langt kortere Arbejdstid, saa jeg kan ikke tro, at han vil finde det rimeligt heller ved Lønberegning at regne med en Arbejdstid paa 12½ Time daglig for Landpostbudene.

Det ærede Medlem talte dernæst om, at man frygtede for, at man skulde blive „kommanderet“ til en Tjeneste paa Postkontorerne, som ikke havde noget med den efterfølgende Omdelingstjeneste at gøre. Det behøver man ikke at frygte for; det kunde man snarere frygte for, hvis Landpostbudene vare statsansatte, men ere de kontraktmæssigt ansatte, behøvede ikke at frygte for det, saa har det Arbejde, de blive satte til, en ganske bestemt og afgrænset Karakter, og de kunne ikke kommanderes til andet Arbejde. Skulde der komme mig noget som helst Tilfælde for Øre af saadan Art, skal jeg nok hurtigt faa det ændret.

Det ærede Medlem, der jo i det hele fremførte, hvad der andetsteds er indvendt imod Forslaget, mente, at det var smaaligt, at man nøjes med at stille Landpostbudene i Udsigt i Bemærkningerne til Lovforslaget, at de senere kunne faa en mere omfattende Beklædning, hvilket vilde medføre en aarlig Udgift af 80,000 Kr. Jeg kan ikke se det smaalige deri. Den Gang, vi udarbejdede dette Forslag, kendte jeg den finansielle Ramme, som alle disse Forslag skulde ligge i, naar man i Øjeblikket skulde magte dem, og jeg vidste, at jeg ikke kunde faa mere end en god halv Million at raade over i dette Øjemed. Jeg bestemte mig da til at lade Forslaget udarbejde saaledes, at alle disse Penge straks kom Landpostbudene til gode i Form af Lønforbedringer, idet jeg mente, at de vare bedst tjente dermed, og gik ud fra, at det andet Spørgsmaal om mere Beklædning vilde de sikkert ogsaa selv mene naturligt kom i anden Række. Det tror jeg vedblivende nok skal vise sig at slaa til.